

tömnda grustagen förr eller senare ändå måste komma, är det framsynt att redan nu draga de ekonomiska och miljöskyddande konsekvenserna.

Betong är vår billigaste industriprodukt — den kostar fritt levererad på ett bygge i Stockholm ungefär 75 kr./kubikmeter eller ungefär 30 kr./ton. En kostnadsstegring med ungefär 6 kr./kubikmeter eller ungefär 2:50 kr./ton spelar i detta sammanhang praktiskt taget ingen roll jämfört med förmanen att ha friskt och rent dricksvatten. I vissa fall skulle vi genom att använda krossmaterial dessutom kunna få ett oförorenat och även kalla vintrar lättlagrat ballastmaterial. Betongen låter sig icke ersättas med något annat byggmaterial. Den har så utomordentliga förtjänster och så lågt pris att den även med ovanstående obetydliga kostnadsökning kommer att stå sig förträffligt i konkurrensen med andra material. Det naturliga grusmaterialet kan ersättas med krossmaterial, som ju geologiskt eller mineralogiskt sett är samma sak.

En vattenflod, som är förorenad, kan bli kvitt sina föroreningar genom naturlig rensning. Men en fast grusflod = bortkörd grusås kan *aldrig* återställas i ens nära ursprungligt skick, om den blir bortgrävd!

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta

att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådan ändring av naturvårdslagen att länsstyrelser och byggnadsnämnder ålägges att effektivt kontrollera grustäktsverksamheten även ekonomiskt, samt

att i övrigt beaktas vad i motionen anförts om ersättningsmaterial för grus.

Stockholm den 26 januari 1968

Torsten Andersson (cp)

Ernst W. Olsson (cp)

Nr 696

Av herr Eskilsson, om viss utredning i mål angående vattenförorening.

(Lika lydande med motion nr 889 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1968

Carl Eskilsson (h)